

Képek egy budakeszi lokálpatrióta gyűjteményéből

225 éve rombolták le a makkosmáriai kegytemplomot és kolostort



*Makkos Mária 1920 nyarán.
Miller József bejáratnál pléb. emléke.*



A romok előtt 1922 nyarán.

„Egészen el van temetve az erdők közé a Makkos Mária kolostora. Hajdan a trinitáriusok lakták. Mikor József császár eltörölte a rendet, lehordták a tornyát, s a kápolnát majorrá, alakították át” – meséli Jókai Mór *Útleírások* című könyvének *Svábhegy és Zugliget* című fejezetében.

Ha ma valaki a makkosi templom melletti réten sétál, a tisztás egyik tölgyfájára felfüggesztve egy Szűz Mária képet láthat. A kép egy 1731-es Jézus jelenésre emlékezteti az arra járókat. Traub Jánosnak, egy szőlőbe igyekvő fiatal földművelőnek (Budakeszi szőlőterületei még az 1920-as években is egészen a Szt. János kórházig terjedtek!) ekkor jelent meg Krisztus arca az útszéli fák között. Traub később súlyosan megbetegedett, s csodával határos felépülése után egy olasz származású festőtől Falconeritől vásárolt egy gyermekét tápláló Szűzanyát ábrázoló olajfestményt, melyet aztán a tisztáson helyezett el egy tölgyfára. Innen a Mária Makk (Maria Eichel) elnevezés, ahogy az itt élő svábok elkeresztelték a helyet, melyet aztán mind többen látogattak meg. (A magyarított Makkosmária elnevezés csak néhány évtizede lett közismert.)

Acsádi Ádám veszprémi püspök látván a nagy érdeklődést, kivizsgáltatta a Krisztus jelenés körülményeit, majd hozzájárult, hogy a képet tiszteletben tartsák. Ezt követően az ide zárandoklók összegyűlt adományaiból 1737-ben egy kis kápolnát építettek a szentkép fölé, melyet a környéken élő két remete, majd a trinitáriusok gondoztak.

1762-ben kezdtek el a ma is álló kegytemplom alapját képező egytornyú templom és kolostor építését a környék birtokosának gróf Zichy Miklósnak és nejének köszönhetően,

melyhez komoly támogatást kaptak Schacher Henrik budakeszi plébánosától is. Az építkezést 1768-ban fejezték be. A kegyhelyet az óbudai székhelyű Trinitárius szerzetesrend kezelésébe adták. A rend, a „Fogolykiváltó Szűzanya Szentháromságról elnevezett rendje”, elsősorban a törökök által fogságba ejtett keresztények kiváltását szervezte. A szerzetesek nemegyszer saját magukat adták cserébe a foglyokért.

A kifüggesztett szentképet a felépített templom főoltárán helyezték el, de a tölgyfa törzse is bekerült a szent helyre. A templomot Koller Ignác veszprémi püspök 1768-ban szentelte fel. A boldogság azonban rövid életű volt, mindössze 16 év adatott. 1784-ben (más vélemények szerint 1783-ban) II. József, a „kalapos király” bezáratta a nagy látogatottságú kegyhelyet, s a trinitáriusok működését a „felvilágosodás szellemében” megtiltotta. Jäger Antalnak, az akkori budakeszi plébánosnak sikerült kimenekítenie a legfontosabb kegytárgyakat, így a Szűz Mária képet és a

tölgyfatorzset is, de a világiak kezén a templom néhány év alatt elenyészett, köveit nagyrészt széjjelhordták.

Az ezt követő több, mint száz évről keveset mond a krónika. A templom történetében a XX. század eleje jelenti az első reményteli pillanatokat. Az I. világháború alatt Miller József budakeszi plébános visszavásárolta az államtól a templomot és kolostort. A híre hamarosan ismét megjelennek a hívők, az első zárandokok. Még ha a szabad ég alatt is, de Miller József néhány fontos egyházi ünnepen misét celebrál a romok között. Az itt bemutatott, eddig még nem publikált képeken 1920 nyarán a templom épen maradt oldalbejárója előtt, mise közben látható Miller József és a hívők, míg az 1922-ben készült felvételt egy másik szögből örökítette meg az ismeretlen fotográfus. Lapunk következő számában folytatjuk a templom történetének ismertetését, az újjáépítés főbb állomásait, egészen az 1950. évi felszentelésig.

Forrás: bucsujaras.hu

